



N_{er} 25.

DZIENNIK URZĘDOWY WOIEWODZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Servimus Legum. . . .

SUWAŁKI, dnia 20^{go} Czerwca 1829. roku.

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stani Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

M Y M I K O Ł A Y I.

CESARZ WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI.

Zważywszy, że dostojny poprzednik Nasz wiekopomnéj pamięci Cesarz i Król ALEXANDER I. zawieszając w poborze niektóre podatki w naszym Królestwie Polskiem, objawił zamiar ulżenia ciężarów, które ponoszą wierni poddani Nasi tegoż Królestwa;

Przekonawszy się, iż przyczyną zaległości w podatkach i innych należnościach Skarbowych, są głównie wojny i klęski, które Królestwo Polskie tylkrotnie dotknęły;

Chcąc dać wiernym poddanym Naszym dowód życzliwości Naszég Królewskiég;

Na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, i po wysłuchaniu zdania Naszég Rady Administracyjnég, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

ARTYKUŁ I.

Umarzamy, i z należności poborowéy wymazane mieć chcemy zaległości pochodzące z epoki po koniec roku 1825. podatków gruntowych następnie wyszczególnionych:

1. Osiary z dóbr duchownych.

2. Ofiary za Rządu Austriackiego podwyższonej z 10. i 20. grosza do 126. na pokrycie nadzwyczajnych potrzeb kraju, i umorzenie bankocetli.
3. Ofiary z nowych obiektów, uchwałami Seymowemi w latach 1809. 1811. postanowioncy.
4. Ofiary na Woysko nałożonej uchwałą Seymową z dnia 24. Marca 1809. roku, iako też pochodzący z uchwały Rady Stanu Xięztwa Warszawskiego z dnia 27. Maja 1809. roku.
5. Liwerunku Galicyjskiego, nałożonego przez Rząd Austriacki w stosunku do wysiewów.
6. Kontyngensu Liwerunkowego w naturze, przez właściwe Władze na kontrybucyentów nie rozpisanych, iako też i tego, który lubo był rozpisany, lecz dla iakichbądź przyczyn przez kontrybucyentów odstawionym nie został.
7. Kontyngensu Liwerunkowego w pieniądzech.
8. Kanonu postanowionego przez Rząd Pruski na młyny i wiatraki w miejsce podatku ofiary.
9. Czynszu z miast Magdeburgskich opłacanego.

Umorzenie Kontyngensu Liwerunkowego na włościanach zalegającego, rozciągać się ma do należności po koniec roku 1827.

ARTYKUŁ 2.

Umarzamy podobnie zaległości pochodzące z epoki po koniec roku 1825. następujących podatków od mieszkań:

1. Kwaterunkowego przez Rząd Austriacki postanowionego.
2. Podymnego zwyczajnego.
3. Podymnego przez Rząd Austriacki w stosunku 126. do poboru wskazanego.
4. Podymnego powyższego z nowo przybytych dymów, uchwałami Seymowemi z lat 1809. i 1811. postanowionego.

Umorzenie trzech ostatnich podatków, rozciąga się dla dymów włościańskich do zaległości pochodzących z epoki po koniec roku 1827.

ARTYKUŁ 3.

Również umorzonym mieć chcemy w zupełności zaległości wynikające z epoki po koniec roku 1825. a dotyczące podatków osobistych, iako to:

1. Kanonu od rzemieślników w dobrach Rządowych osiadłych, przez Rząd Pruski postanowionego.
2. Parałowego na wolne prowadzenie handlu przez tenże Rząd nałożonego.
3. Patentowego od handlarzy i fabrykantów, rzemieślników, professyonistów, z uchwał Seymowych lat 1809. i 1811. wynikającego.
4. Pogłównego na fortyfikacye na Seymach z tychże lat uchwalonego.
5. Składek wojennych na lazarety, konie i inne potrzeby dla woyska, przez Rząd Pruski, Kommissyę Rządową, i Rząd Centralny Galicyjsko-Francuzki ustanowionego.
6. Pogłównego Galicyjskiego, przez Rząd Austriacki nałożonego.
7. Podatku klasycznego.
8. Podatków od mieszkańców wyznania Mojżeszowego pobieranych, iako to: pogłównego, klasycznego, familiynego, protekcyynego, awieczkowego, szlubiowego, popisowego, nadzwyczajnego i rekrutawego.

ARTYKUŁ 4.

Podobnie umarzamy zaległości z epoki po koniec roku 1825. następujących podatków niestających:

1. Podatku Kosumecyynego, i od rzezi wiejskiej.

2. Podatku czopowego wiejskiego.
3. Wszelkich należności stemplowych, pod iakimkolwiek bądź Rządem ustanowionych, tudzież wszelkich kar stemplowych zalegających z wyż rzezoncy epoki.
4. Opłat detrakcyynych od sukcesorów i kapitałów za granicę wyprowadzonych.
5. Podatków koszernego i konsensowego od żydów.

ARTYKUŁ 5.

Czynsze, dziesięciny, osep, zapomogi wszelkie w naturze i pieniądzech, tudzież wszelkie inne należności, pochodzące ze stosunku między Skarbem, iako dziedzicem, a mieszkańcami miast, kolonistami i właścicielami w dobrach Rządowych zalegających po koniec roku 1827. umarzaia się o tyle, o ile nie będą pokryte wzajemnymi tychże samych dłużników do Skarbu pretensyami.

Podobnie umarzaia się w zupełności wszelkie należności Skarbowe, z tytułu opłat za ugaj, paszę leśną i bacie na włościanach dóbr Rządowych i innych po koniec roku 1827. zalegające.

ARTYKUŁ 6.

Umorzone mieć chcemy w zupełności wszelkie koszty Sądowe, pod iakimkolwiek bądź nazwiskiem znane, i przez który bądź Rząd ustanowione, a zalegające z epoki po koniec roku 1827. niemniy wszelkie bez wyjątku kary pieniężne Sądowe, Policcyne, Administracyne, Exekucyynne i Skarbowe, w téjże epoce Skarbowi należne.

ARTYKUŁ 7.

Umorzone bydz maia aż do wysokości dwóch tysięcy Złotych Polskich zrzędzone w Kassach, Magazynach, lub inné własności publiczney defekta wszelkiego rodzaju, podobnie iak niedobory z rewizyi regestrów, rachunków lub z mniy wniesionych superat wynikłych, dotąd nie ściągiete, o ile iakowe pochodzą z epoki po koniec roku 1825. i o ile poszukiwane są od osób nie będących pod zarzutem malwersacyi, lub od sukcesorów nie żyjącego już defektanta.

Urzedników i Officyalistów pociąganych do subsidiarnéj odpowiedzialności za szkody wyżey wymienione, w téj epoce przez podwładnych zrzędzone, całkowicie od skutków uwolnionych mieć chcemy, iczpli przeciw nim nie należą dowody z uczestnictwa w zrzędzonym Skarbowi uszczerbku.

ARTYKUŁ 8.

Wszelkie processa ze strony Skarbu wytoczone o przemykanie, kontrabandę, defraudacyę dochodów, lub przestapienie przepisów Skarbowych popełnione przed dniem 1. Stycznia 1828. r. o ile zarzut tego rodzaju nie ściaga się do Officyalistów w służbie publiczney zostających, zaniechaniami i umorzonymi mieć chcemy.

Processa rozpoczęte, tudzież w pierwszcy dopiero instancyi zasądzone, przeciete dalsze ich popieranie i exekwowanie zaniechanym bydz ma, obok wydania właścicielowi w toku sprawy wykrytym kaucyi, depozytów i przedmiotów zakwestyonowanych; w processach zaś już ostatecznie zawyrokowanych, i w exekucyi będących, zaniechaniami bydz ma poszukiwanie i ściąganie przysądzony Skarbowi, a dotąd jeszcze nie uiszczony należności.

Wszyscy za wykroczenia przeciwko urządzeniom Skarbowym, wyrokami do dnia 1. Stycznia 1828. r. zapadłemi, dla niemożności uszczerzenia zasądzonych należności i kar w areście policyynymi osadzeni, na wolność wypuszczeni bydz maia.

ARTYKUŁ 9.

Mieszkańcy wolnego miasta Krakowa i jego okręgu, o il by z epoki po dzień 18. Października 1815. Skarbowi Królestwa Naszego Polskiego byli dłużnikami ze zrzędz-

powyższemi artykułami obiętych, przypuszczeni będą do uczestnictwa dobrodziejstw w obecném Postanowieniu zawartych.

ARTYKUŁ 10.

Wykonanie niniejszego Postanowienia Naszego, Kommissyom Rządowym, w czém do której należy, polecamy.

Dań w Zamku Naszym Królewskim w Warszawie, dnia 12. Maja roku Pańskiego 1829. a Panowania Naszego 4.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu

Minister Przydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu
(podp.) *Xawery Xiąże Druki Lubiecki.*

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z oryginałem Radzcy Sekretarz Stanu Gen: Dywizyi (podp.) *Kossecki.*

Za zgodność Sekretarz Jlny Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu
(podpisano) *Miniewski.*

Za zgodność Sekretarz Jeneralny *Tomicki.*

INSTRUKCYA

Policzyno-Lekarska, dla Władz wykonawczych, końcem zapobieżenia ile możliwości wprowadzeniu do Królestwa z Państw ościennych chorób zaraźliwych na większe domowe zwierzęta, a mianowicie: powietrza bydła rogatego, czyli zarazy bydłocęy, ospicy albo ospy u owiec; tudzież zarazy śledziony, płuc i parchów, niemniędy zapobieżenia powstaniu i szerzeniu się takowych chorób wewnątrz kraju, czyli przytłumieniu zarazy.

Do powyższego zamiaru służą w każdéy z wymienionych chorób w szczególności, następujące prawidła:

A. Co do zarazy bydłocęy.

I. Prawidła Policzyno-Lekarskie, zapobiegające wprowadzeniu zarazy bydłocęy z Państw ościennych do Królestwa, i służące razem do wczesnego odkrycia téżé, kiedy trzoda obca zuayduie się już na polskiéy ziemi.

§. 1. Bydło zagraniczne tylko przez Komory, w skutek wzajemnego porozumienia się z Rządami Państw ościennych, do tegoż przechodu ustanowione, przepuszczaném bydź ma.

§. 2. Mieszkańcom na granicy Królestwa osiadłym, bydła z Państw sąsiedzkich do Królestwa wpuszczać pod ciężkimi karami zakazać należy.

§. 3. Bydło zagraniczne przed wpuszczeniem go do Królestwa, ma ulegać rewizyi i kwarantannie, w miejscu do tego zamiaru, przy każdéy Komorze wchodowej obraném. Takowe miejsce rowem i płotem opasać, i w obszerne szopy, dla pomieszczenia w nich bydła pod czas tęgich mrozów, wielkich upałów, lub w czasie słotnym, iako téż dostateczną ilością wody zaopatrzonem bydź ma.

§. 4. Jeżeli Urząd Komory, przez którą bydło przechodzić ma do Królestwa, posiada urzędową wiadomość, że w kraju, z którego przybywa zaraza panuje, i przeto zachodzi podeyrzenie, iż w przygnanéy trzodzie choroba już ukrytą bydź może, natenczas przygnana trzoda przez dni dwanaście w kwartannie zostawać ma; kiedy zaś wyżéy rzeczony Urząd nie ma urzędowéy lub zkadinał pewnéy wiadomości, aby zaraza panowała w kraju z którego bydło przygnano, w ówczas trzoda po dwudniowéy kwartannie (w którym ciągu czasu do rewizyi ustanowiony lub naybliższy Lekarz Obwodowy przy każdém podaniu karmu obecnym bydź i bydło uważać winien)

ieżeli za zdrowe uznane zostanie, w dalszą drogę puszczone bydź może; w obu atoli razach każda sztuka bydła na znak zdrowia, na pośladkach rozpalonem żelazem o cechowaną bydź powinna, inaczéy bowiem sztuka bydła w skutek choroby w drodze upadła, przez zakupienie innéy w kraju dla uzupełnienia liczby bydła w świadectwie zdrowia wymienionéy, łatwo zastąpioną bydź może.

§. 5. Handlujący i prowadzący bydło zagraniczne, pod odpowiedzialnością za wszelkie skutki z zaniedbania w téy mierze wyniknąć mogące, mają:

a. Zwierności Policzynne tych miejsc, w których się z trzodą zatrzymywać będą, wczéśnie o tem zawiadamiać, aby te mogły zarządzić przecięcie związku bydła miejscowego z przechodzącą trzodą.

b. Tak w czasie pochodu, iak na popasach i noclegach mają pilnie na bydło uważać, i skoro która sztuka w trzodzie przestanie żreć, winni oddać takową pod dozór miejscowego sołtysa, i o tém Wóytowi Gminy donieść; ieżeli zaś dostrzegą w trzodzie wyraźne oznaki zarazy bydłocęy, takową trzodę natychmiast zatrzymać, i Wóytowi Gminy dla przedsięwzięcia dalszych zaradczych środków, o tém donieść obowiązani.

§. 6. Skoro Wóyt Gminy otrzyma wiadomość od sołtysa, iż w sztuce bydła pozostawionéy, z zagraniczanéy przygnanéy trzody, choroba wzmaga się, i tą iest wyraźnie zaraza bydłocęy, winien takową sztukę bydła kazać wyprowadzić na miejsce oddalone, tamże dać dobić i wraz ze skórą (którą aby iak nikt nie mógł użyć, kilkakrotnie ponacinać należy,) głęboko zakopać, i o tém Kommissarza Obwodu natychmiast zawiadomić.

§. 7. Kiedy zaraza w Państwie sąsiedzkim panuje, bydło zagraniczne od daty wyyscia z miejsca w którym na granicy pierwszą kwarantannę odbyło, w czasie przechodu przez Królestwo, raz co tydzień na stacyach przez Rząd wyznaczonych, przez 24. godzin w pochodzie wstrzymanem, przez Lekarza Obwodu, lub Chirurga Powiatu, powtórnie zrewidowanem bydź ma, a to dla zapewnienia się o stanie tegoż zdrowia.

§. 8. Wóyci Gmin, Burmistrze, Sołtysi i t. d. tych miejsc, w których trzoda bydła zagranicznego na popasie lub noclegu zatrzymaną bywa, mają dopilnować, aby z trzodą miejscową nie miała żadnego związku, nawet pośredniego przez ludzi około bydła chodzących, tudzież iżby trzody domowe przed oczyszczeniem miejsca, na którym obca przebywała, na takowe miejsce nie puszczano.

§. 9. Bydło zagraniczne tylko traktem, przez oddzielne urządzenie do tego przeznaczonym gnane, i droga przez którą przechodziło, troskliwie oczyszczoną bydź ma, to iest: gnóy na drodze upuszczony zebrany, i na wozie końmi, w miejsce odległe wywiezionym i zakopanym bydź ma, a o dopełnieniu tego Ekonom i Sołtys w każdéy wsi przekonać się obowiązani.

§. 10. Ludzie użyci do oczyszczenia drogi po przeysciu bydła zagranicznego, niechay na sobie mianą odzież przez 24. godzin wywietrzą, i dni kilka niezbliżają się do bydła miejscowego.

§. 11. Wołów obcych do zaprzęgu używanych, karczmarze pod surową odpowiedzialnością, nie mają mieścić w miejscach, gdzie swoje bydło utrzymują.

§. 12. W okolicach położonych przy trakcie, przez który bydło zagraniczne często przechodzi, należy przestrzegać, iżby:

a. Kiedy pastwiska są blisko placu targowego, bydła domowego przez ciąg odbywającego się targu, z obór wcale niewypuszczano.

b. Iżby miejsce na targowisko ile możliwości zewnątrz miasteczek i wsiów znaydowało się.

c. Z bydłem na targu zakupionem, i ztamtąd powracającym niesprzedanem, z powodu, iż mogło się stykać z bydłem obcem, postąpić iak w §. 16. powiedziano.

§. 13. Tak do bydła w stanowiskach utrzymywanego, iak i na pastwiska wychodzącego, nie przypuszczać obcych ludzi, ani bydła.

§. 14. Skoro która sztuka bydła na pastwisku zachoruje, pastuch zaraz po zegnaniu bydła z paszy, winien o tém zawiadomić właściciela i Wójtę Gminy, i takowej sztuki już następnie na wspólne pastwisko nie węganiać, ale raczej wprowadzić takową do miejsca oddalonego, oddać pod dozór Sołtysa, i po przekonaniu się, iż ma miejsce zaraza bydłęca, należy z nią postąpić stosownie do §. 6.

§. 15. W każdej wsi, a przynajmniej w Gminie, w miejscu od mieszkań i dróg głównych, iako też pastwisk odległym, ma się znajdować obora lub szopa, mogąca pomieścić przynajmniej cztery ze stu sztuk całej liczby bydła w Gminie utrzymywanej, zaopatrzona sprzętami do poienia i karmienia bydła, a otoczona rowem i płotem.

§. 16. Kiedy stan zdrowia bydła w kraju lub okolicach, z których przychodzi, podpada iakiędy wątpliwości, każda sztuka bydła, czy to na rzeź, opas, do zaprzęgu i t. p. przeznaczona, w wyżey pomienioney oborze umieszczoną, do dni dwunastu pozostawioną, i przez oddzielnego posługacza niemającego żadnego związku z innem bydłem, dozorowaną być ma.

§. 17. Zwierzchność miejscowa Policyjna czuwać winna nad rzezią bydła i zarządzać, iżby takowe bito tylko w obecności Oficjalisty Policyjnego, ile możności a rzeczą obeznanego, i aby tenże za dostrzeżeniem znaków choroby wzbudzaiącay obawę, doniósł o tém niezwłocznie urzędnikowi Administracyi miejscowey, celem przedsięwzięcia dalszych zaradczych środków.

II. Prawidła Policyjno-Lekarskie zapobiegające szerzeniu się zarazy bydłecy, kiedy takowa w Królestwie okaże się.

Przepisy ogólne, które bez względu na liczbę chorego bydła i miejsca odzaraży dotknięte, zachować należy.

§. 18. Skoro gdziekolwiek bądź okaże się zaraza bydłęca, Wójt Gminy winien donieść o tém natychmiast Kommissarzowi właściwego Obwodu, ten zaś zesłać na miejsce niezwłocznie Lekarza swego Obwodu, który po zapewnieniu się, iż chorobą panującą jest rzeczywiście zaraza bydłęca, wskaże potrzebę przypomnienia właścicielom trzód opisu téj choroby przez Radę ogólną Lekarską sporządzonego, i Władzom wykonawczym przy rozporządzeniu Kommissyi Rządowey z dnia 31. Grudnia 1827. Nr. 5291. zakomunikowanego.

§. 19. Kommissarz Obwodowy zaś zwróci uwagę właścicieli trzód przez okólnik na konieczność użycia środków przedsięwzięć się mających, wymieniając złe skutki mogące wyniknąć z zaniedbania, lub umyślnego talenia choroby, i przypominając kary Kodeksem karnym oznaczone, za wykroczenie w tym przedmiocie.

§. 20. Miejsce, gdzie się zaraza wkradła, nawet pojedyncze stanowisko w którym bydło chore było, jest, lub upadło, żadney komunikacyi mieć nie powinno z miejscami wolnymi od zarazy, i dla tego trzeba zakazać wywóz i sprzedaż mleka, mięsa, skór i surowego łoju z miejsca zarażonego, również należy wzbronąć dzierżawcom przeprowadzania w tym czasie inwentarza bydłanego, i zwrócić szczególniejszą uwagę na rzeźników, tudzież trudniących się pokątnie leczeniem bydła, garbarzy, óprawców, handlujących bydłem i t. p.

§. 21. W okręgu miejsca, w którym zaraza panuje, na odległość iedney mili zakazać targi na bydło.

§. 22. Jeżeli trakt handlowy leży pośród Gminy, w której zaraza panuje, tedy przez ciąg trwania choroby przeznaczyć inną drogę do przechodu bydła zagranicznego.

§. 23. Nie wypędzać trzody na wspólne pastwiska, a wolów nie używać do pracy.

§. 24. Bramy i drzwi obory dobrze zamykać, aby psy, koty, kury i t. p. tamże dostać się nie mogły.

§. 25. Wszelkie psy w domu na uwiązaniu trzymać, zaś wolno po ulicach i drogach biegających zabijać należy.

§. 26. Rzeźnikom wzbronić rzeź bydła chorego lub podeyrzanego, i w razie znalezienia u nich takowego, zakopać je wraz ze skórą, odchodem i wyrzutem.

§. 27. Przy drogach prowadzących do miejsc gdzie zaraza panuje, umieścić na słupie tablicę z napisem: „W téj wsi panuje zaraza bydłęca.”

§. 28. Dla zapewnienia się o postępie choroby, Wójt Gminy lub tegoż zastępca mając w ręku wykaz w §. 35. wzmiarkowany, winien co dzień, a przynajmniej co dwa dni zrewidować wszelkie bydło w Gminie, niewchodząc jednak do stanowisk, ale raczej stanawszy zewnątrz z tyłu, tak, iżby każdą sztukę bydła dobrze obejrzyć mógł, którym końcem oraz każdej sztuce bydła każe dać przegryść nieco siana, i iedną po drugiey w podwórzu wypędzać, a jeżeli przy téj czynności która sztuka bydła okaże się być podeyrzaną, poleci uwiązanie iey osobno, dla zapewnienia się o téjże stanie zdrowia w czasie następney rewizyi.

§. 29. Kiedy z powodu nieprzewidzianych przeszkód, codzienna lub dwudniowa rewizya bydła, w ciągu trwającej choroby dopełnione być nie może, niechay takową Urząd miejscowy Administracyjny w sposób §. poprzedzającym wzmiarkowany, przynajmniej po ukończoney chorobie dopełni, i rubryki tego wykazu wypełni, a tym oraz sposobem wykaże się, co się stało z każdą sztuką bydła brakującego, i czy ze strony właściciela trzody nie zaszyły iakowe nadużycia, wymagające dla zapobieżenia im nadal, i przykładu surowego ukarania.

Przepisy szczególne do liczby bydła zarazą obarczonego zastosowane.

1. Jeżeli zaraza ogranicza się tylko na iedną lub kilka sztuk bydła.

§. 30. Wójt Gminy nie czekając na przybycie Lekarza Obwodu, zarządzi przecięcie komunikacyi ze stanowiskiem, w którym zaraza wszczęła się, i tym końcem umieści przed temże na straży człowieka, któryby z tego miejsca nic nie wypuszczał, ani też nikogo, a nawet innych zwierząt tamże nie wpuszczał.

§. 31. Kiedy w oborze lub innem stanowisku, mającem dopiero iedną chorą sztukę bydła, stoi obok téjże cztery lub pięć sztuk bydła, tak iż cała gromada składa się naywyżej z sześciu sztuk bydła, naybezpiecznięj jest całą tę trzódkę wyprowadzić, zabić i zakopać.

§. 32. Kiedy zaś w oborze mającay tylko iedną chorą sztukę bydła, stoi kilka sztuk pozornie zdrowego, natenczas przeprowadzić ostatnie do innéy odległéy szopy lub stajni, albo latem na miejsce ogrodzone, i poruczyć stosownemu dozorowi; zaś oborę z chorą sztuką bydła właściciel zamknąć, i klucz od téjże aż do przybycia Lekarza Obwodu, przy sobie zachować ma.

§. 33. Jednakże w wysokim stopniu chorą sztukę bydła, wyprowadzić na plac odległy, tamże dobić, następnie otworzyć, a po dopełnionem obeyrzeniu, iak wskazano zakopać należy.

§. 34. Kiedy chora sztuka bydła w oborze upadnie, wywieść ją końmi na wóz na miejsce odległe, i pod dozorem stróża zostawić aż do przybycia Lekarza Obwodu, który padło, ze zwykłą przornością, dla dopełnienia oglądzin, otworzyć każe; kiedy zaś Lekarz Obwodu tegoż samego dnia przybyć nie może, Wójt Gminy winien jest kazać otworzyć upadłą sztukę bydła w obecności rzeźnika miejscowego, lub innego z rzeczą obeznanego człowieka.

§. 35. Wójt Gminy winien Lekarzowi na rewizyę przybyłemu, doręczyć wykaz bydła rogatego znajduącego się w Gminie, który ma obeymować w stosownych rubrykach:

- | | |
|-----------------------------------|-----------|
| 1. Numer domu, | Bydłęcia. |
| 2. Nazwisko właściciela, | |
| 3. Rodzaj | |
| 4. Wiek | |
| 5. Sposób użycia | |
| 6. Dzień zachorowania | |
| 7. dito wyzdrowienia | |
| 8. Upadku | |
| 9. Sposób obeyscia się z upadłem. | |

§. 36. Lekarz Obwodu przybywszy w miejsce wybuchłej zarazy, winien wysledzić gdzie choroba najpierw się wszczęła, i jakim sposobem tamże wprowadzoną została, a tym końcem spisać wywód słowny.

§. 37. Kiedy w oborze lub innem stanowisku, mającem dopiero jedną chorą sztukę bydła, znajduje się kilkadziesiąt sztuk bydła jeszcze zdrowego, w ówczas należy:

a. Chorą sztukę bydła wraz z temi sztukami, które naybliżey obok nięj stały przeprowadzić na miejsce odległe, tamże zabić i wraz ze skórą zakopać.

b. Resztę na pozór zdrowego bydła, z tegoż stanowiska przeprowadzić również w inne miejsce; tamże każdą sztukę w szczególności jedną od drugiej w oddaleniu kilku kroków, pojedynczo uwiązać, i przez dni dwanaście na obserwacyi zostawić; oborę zaś w której toż bydło stało zamknąć na klucz, aż do czasu mającego się uskutecznić oczyszczenia.

c. Jeżeli między bydłem tak odosobnionem, po upłynieniu dni dwunastu choroba się nie okaże, w ówczas uważać je należy za wolne od zarazy.

d. Do dozoru odosobnionego bydła przeznaczyć człowieka niemającego żadnego związku z bydłem chorem, który przez dni dwanaście w miejscu swego przeznaczenia pozostać, i w tym ciągu wszelkiego towarzystwa z innemi ludźmi wystrzegać się winien.

e. Żywność i inne rzeczy dla tegoż człowieka potrzebne, iako też karm dla bydła, należy składać w miejscu odległym o kilkanaście kroków od pobytu bydła, i stać usługujący podeyrzanemu bydłu, takowe przedmioty zabierać ma.

§. 38. Kiedy w wielkiej trzodzie zaraza już u kilku sztuk bydła wybuchła, należy:

a. Z bydłem chorem i sztukami po obu stronach tegoż w stanowiskach naybliżey stojącemi postąpić iak w §§. 33. 34. 37. lit: a. powiedziano.

b. Resztę trzody zaś podzielić na gromadki, złożone z pięciu do dziesięciu sztuk bydła.

c. Każdą z tych gromadek umieścić osobno wraz z posługaczem w sposób w §. 37. lit: b. i d. podany.

d. Każda tak odosobniona gromadka bydła przez dni dwanaście podhściłą obserwacyą zostawać ma, po upłynieniu którego przeciągu czasu, jeżeli się coroba nie okaże, uważa się trzodę za zdrową.

e. Skoro w którejkolwiek z tych gromad okaza się znaki zarazy bydłecęj, całą gromadkę zniszczyć należy, lub jeżeli właściciel na to zezwolić nie chce, przeprowadzić chorą sztukę bydła w miejsce odległe, tamże zabić, głęboko zakopać; od tego zaś dnia gromadkę w której chorą sztukę bydła dostrzeżono, znowu przez dni dwanaście obserwować, postępując tymże sposobem z każdą sztuką bydła, która w téj gromadce następnie zachoruje.

(Dalszy ciąg w Dodatku)

DODATEK

SUWALKI, dnia 20. Czerwca 1829 roku

(Dalszy ciąg.)

2. Kiedy zaraza wybuchła już u wielu sztuk bydła, i w wielu miejscach, w ówczas należy:

§. 39. Przerwać związek nietylko pojedynczych miejsc zarazonych iednych z drugimi, ale nawet całych zarazonych okolic ze zdrowemi.

§. 40. Za obręb zabudowań w których zaraza panuje, tychże mieszkańcy wychodzić nie powinni, i należycie rozstawiona straż ma tego dopilnować i razem odbierać to wszystko, co jest potrzebem do wyżywienia zamkniętych ludzi i bydła.

§. 41. Z obory, w której się już zaraza wszczęła, przeprowadzić bydła zdrowe, i postąpić z niemi wedle §. 37. lit: b. d. e. chorę zaś zostawić w oborze, lub co lepięj przeprowadzić do lazaretu.

§. 42. Urządzić lazaret, do czego oborę lub stodołę, albo szopę opodać od wsi położoną i w oddaleniu kilkadziesiąt kroków rowem i płotem opasaną, użyć można.

§. 43. Dozór w lazarecie poruczyć weterynarzowi, lub innemu zdatnemu przez Lekarza Obwodu obranemu, i stosowną instrukcyą opatrzonemu człowiekowi.

§. 44. Do posługi w lazarecie użyci bydź mają parobcy przyprowadzający chore bydło; zbyteczni iednak bez weyscia do lazaretu po dopełnionem oczyszczeniu ciała i ubioru, w sposobie wskazanym w §. 57. do swych mieszkań powrócić mogą.

§. 45. Przy lazarecie powinno się znajdować miejsce do zakopywania bydła upadłych, tudzież duże beczki napelnione wodą wapienną lub mocnym ługiem z popiołu, w których skóry z upadłych zwierząt zdjęte, przez 48. godzin moczone, do wyprawy oddane bydź mogą.

§. 46. Na około lazaretu mają stać strażę dla przyjęcia tego wszystkiego, co do użytku wewnętrznego dostarczają, iako to: pokarm dla ludzi i bydła, tudzież lekarstw i t. p.

III. Prawidła Policyjno-Lekarskie po już zupełnie ustałej zarazie bydłecęj.

§. 47. Zarazę dopiero w tenczas za ukończoną uważać należy, kiedy po upłynieniu dni dwudziestu od upadnienia lub wyzdrowienia ostatnięj chorej sztuki bydła, choroba już u żadnej sztuki bydła nie okazała się, i w tym razie:

§. 48. Urzędnik Administracyi miejscowey, to jest Wójt Gminy, Burmistrz i t. p. winien zarządzić oczyszczenie obór, zwierząt i ludzi, tudzież donieść o tem Kommissarzowi swego Obwodu, który znosi przecięcie komunikacyi, i o tém mieszkańców Obwodu przez okólnik zawiadamia.

§. 49. Gnóy w stanowisku po chorych i upadłych sztukach bydła pozostały, wózem w skrzyni końmi wywieść należy, strzegąc się rozpruszenia; na miejscu do złożenia go przeznaczonem roztrząść, i po czternastu dniach zaozać, a przed dopełnieniem tego, bydła na takowe miejsce nie puszcząć.

§. 50. Karm, który się znajdował nad powalą stanowiska chorych bydła, należy spalić, można go iednak po przeniesieniu i wywietrzeniu kilkunowem na miejscu otwartem i od przystępu zwierząt zabezpieczonem, użyć dla bydła nie podległego na ten raz panującęj chorobie, tudzież przechorzałego, lub dla koni i owiec.

§. 51. Postronki, słomę w oborze leżącą gąlgany, do użycia niezdatne, odzież posługaczów, żłoby, drabiny, podłogę dylową, kubły i t. p. spalić należy.

§. 52. Sprzęty kruszczowe, iako to: łańcuchy i inne wypalić w ogniu.

§. 53. Ściany murowane po odskrobaniu, a drewniane po zmyciu wrzącym ługiem i osuszeniu, potrzeba dobrze wybielić.

§. 54. Posadzkę ceglana należy wyrzucić, kamienna zaś po wyięciu i trzechkrotnem zmyciu wrzącym ługiem, powtórnie ułożoną być może, w każdym atoli razie ziemię w stanowisku, czy takowa posadzką lub podłogą wyłożona była, o tyle wybrać należy, o ile w nią moczwsiąknąć mógł, to jest: na parę stóp, i tak jak gnóy wywieść i zakopać w dole stosownej głębokości, a stanowisko w miarę zebranych ziem, stosowną ilością świeżej lub piaskiem wysypać.

§. 55. Wóz i skrzynie do wywozu gnoiu i ziemi ze stanowisk użyte, po wyparzeniu wrzącym ługiem, przez dni kilka na otwartem miejscu dla wywietrzenia zostawić, a konie do tego zamiaru użyte splawić, zaś pod czas zimy wiechciem i ciepłą wodą kilkakrotnie zmyć należy.

§. 56. Przez trzy lub cztery dni, po trzy, cztery razy każdego dnia wykadzać oborę wyziewem z kwasów mineralnych, i tym końcem na mieszaninę złożoną z trzech części soli kuchennej, a jednéj braunsztynu dobrze sproszkowanych, nalewa się zwolna jednę część kwasu siarczanego mocnego, otwory w oborze zatykaia, i takowa zamyka się, a po skutecznionych nakadzaniach, dla wywietrzenia przez dni czternaście otworem zostawia się; po czém bydło zdrowe do tak oczyszczonej obory wprowadzom być może.

§. 57. Ludzie, którzy u chorych sztuk przebywali, takowe dobiiali, upadłe wywozili, po wykapaniu się w wodzie mydlanej, odzież i obuwie odmienić mają, zaś poprzednio mianą podartą odzież i obuwie spalić, a jeszcze dobre suknie po dwudniowem wymoczeniu ich w ługu, następnem wypraniu, i dziesięciodniowem wywietrzeniu użytymi być mogą.

§. 58. Wszelkie domowe zwierzęta, i nawet bydło które przechorowało, po uśmierzonej chorobie należy myć kilkakrotnie wiechciem w ługu zmaczanym, a szczególniej kopyta i racice.

B. Sposób postępowania w ospie owczej, dla zapobieżenia wprowadzeniu i powstaniu zarazy, iako też prędkiego wytopienia téż, jeśli gdziekolwiek już się wszczęła.

§. 59. We względzie wchodu trzód zagranicznych do Królestwa, trzeba się zastosować do przepisów §§. 1. i 3. obiętych.

§. 60. Podeyrzana trzoda owiec na Komorze pogranicznej przez dni dwa w kwarantannie stać ma, i gdy wśród téż pod czas rewizyi choćby tylko u kilku sztuk ospa dostrzeżoną zostanie, cała trzoda natychmiast za granicę zwróconą być ma.

Skoro gdziekolwiek w kraju okaże się ospica:

§. 61. Wójt Gminy winien natychmiast donieść o tém Kommissarzowi Obwodowemu, a ten zawiadomić mieszkańców szczególniej sąsiedzkich Gmin, aby ci wszelkie środki zaradcze przedsięwziąć mogli.

§. 62. Przy drodze prowadzącej do wsi w której ospa wybuchła, zawiesić na słupie tablicę z napisem: „W téj wsi panuje ospa owcza.”

§. 63. Jeżeli droga do przechodu trzód zagranicznych przeznaczona, leży wśród wsi, w której zaraza panuje, Wójt Gminy przez ciąg trwania choroby, winien wskazać do tego zamiaru inną drogę.

§. 64. Rzeźnikom, handlarzom, obcym parobkom i t. p. wzbronąć wstęp do owczarni, i nie dozwolić dotykania się owiec zdrowych.

§. 65. Owce obce lub świeżo przykupione, przed połączeniem z owcami domowymi, przez trzy tygodnie ściśle odosobnione utrzymywać należy.

§. 66. Nawet jeszcze zdrowe owce mają codziennie rewidować ludzie nie mający żadnego związku z chorymi, i tym końcem należy drzwi w owczarni o tyle otworzyć, aby owce tylko pojedynczo jedna za drugą wychodziły, a to dla dokładniejszego obejrzenia każdej z nich w szczególności.

§. 67. Pod czas rewizyi znalezione chore owce, zostawić w owczarni w której pierwsi stały, zdrowe zaś wypędzić natychmiast, i umieścić w owczarni lub szopie oddalonej najmniey na czterysta kroków od owczarni z której przeprowadzone zostały; w lecie zaś i przy pogodzie na wolnem powietrzu w zagrodzie, tak jednak. aby od wpływu upału zabezpieczone były.

§. 68. Kiedy choroba zajmuje dopiero kilka sztuk owiec, należy takowe zabić.

§. 69. Ludzie do dozoru chorych owiec przeznaczeni, wszelkiego związku z innymi ludźmi unikać mają, i ktokolwiek był w zetknięciu z chorymi owcami, ma się wystrzegać zbliżenia do trzody zdrowej, i stykania się z ludźmi około téż chodzącymi, a przynajmniey nie pierwsi, aż po umyciu się i odmianie odzieży.

§. 70. We względzie przechodu owiec, i zapobieżenia związku pomiędzy domowymi zwierzętami, należy się zastosować do §§. 8. 24. i 25.

§. 71. Przedaż owiec, wełny, skór surowych, mleka, sera owczego, a nadewszystko mięsa, pochodzących z Gmin zarażonych, należy zakazać.

§. 72. Każdą owcę zdechłą, wraz ze skórą i wełną zakopać w miejscu odległém, w dole przynajmniey 3. stopy głębokim.

§. 73. Dla zmniejszenia klęski z ospy owczej wynikającej, należy takową szczepić sposobem przez Radę ogólną Lekarską pod dniem 26. Maja 1827. wskazanym, a Kommissyom Woiewódzkim przy reskrypcie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji pod dniem 12. Listopada 1827. roku zakomunikowanym, iako też podanym obwieszczeniu przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Policji, w Nrach 258. i 259. Gazet krajowych z Września 1828. r. zamieszczonem.

§. 74. Trzoda przechorowana, iako jeszcze do sześciu tygodni podeyrzana, przez ten ciąg czasu z trzodami zdrowymi nie ma mieć żadnego związku.

§. 75. Po ukończonej zarazie gnóy i karm znajdujący się nad powatą owczarni, należy spalić, i z resztą starać się o ściśle wykonanie tego, co w §§. 47. 48. 49. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. wskazanem jest.

C. Sposób postępowania w zarazie śledziony.

§. 76. Skoro gdziekolwiek sztuka bydła rogatego nagle upadnie, Wójt Gminy winien donieść o tém Kommissarzowi Obwodowemu, a ten zesać niezwłocznie na miejsce zaszłego wypadku Lekarza Obwodu, który otworzywszy bydło i przekonawszy się o naturze choroby, ma udzielić stosowną instrukcyą, i wezwać Wójta Gminy o wygotowanie wykazu bydła w Gminie znajdującego się, w sposobie §. 35. podanym.

§. 77. Jeżeli zjawioną chorobą jest zapalenie śledziony epizootyczne, związek między bydłem zdrowym a chorem przerwać należy, przez umieszczenie zwierząt chorych pod szopą, lub w miejscu cieniستم w ogrodzie, albo zostawienie ich w stanowisku, a przeprowadzenie zdrowych gdzieindziej.

§. 78. Przez ciąg trwania zarazy, w miejscu gdzie panuje, zakazać przeprowadzania bydła z takowego miejsca, tudzież przedaży większych domowych zwierząt, szczególniej rogacizny, niemniey mięsa ze zwierząt w téj chorobie upadłych lub dobitych, nareście mleka, sera, toiu i t. p.

§. 79. Przy rzezi bydła mają być obecni dozorczy, szczególną przysięgą zobowiązani do ściślego wykonania w tym względzie włożonego na nich obowiązku, którzy

skoro po otworzeniu zabitego zwierzęcia zoczą znaki zarazy, dopilnować mają, aby takowe zwierze wraz ze skórą i wszelkimi odchodami, w miejscu odległym i pustym głęboko zakopanem zostało.

§. 80. Lekarz lub Weterynarz trudniący się kuraczą chorych zwierząt, i ludzie tymże usługujący, troskliwie unikać mają zbroczenia się wyptywami ze zwierząt chorych i upadłych, a mianowicie krwią, śliną, moczem i t. p. i tym końcem przy udzielaniu pomocy chorym, mają mieć na twarzy maskę z ceraty, a ręce oliwą lub inną jaką tłuszczem nasmarowane.

§. 81. Tę samą ostrożność winni zachować otwierający upadłe zwierze z uwagą, iżby do téj czynności dopiero po zupełnem ostygnięciu ciała przystępowali; przyczem robiący sekcyę, ma stać ze strony przeciwny ciągu powietrza, aby szkodliwe wyziewy z bydła, z temże uniesione były.

(Dokończenie w następnym Numerze)

OBWIESZCZENIE.

Podpisani successorowie ś. p. Leopolda Mejera, dziedzica dóbr Hołny, w Powiecie Scyneckim, Województwie Augustowskim położonych, zawiadamiają niniejszém, że do wszystkich interesów prawnych, bądź to sukcesyi rzeczonych dotyczących, lub też iakakolwiek styczność z nimi mających, obierają raz na zawsze zamieszkanie prawne u Marcina Świętosławskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Instancji Województwa Augustowskiego Wydziału II. w mieście Wojewódzkim Suwałkach zamieszkałego. Wszelkie więc zawiadomienia, obwieszczenia, pozwy, opozycye, wyroki i inne pisma prawne, w zamieszkaniu obraném, prawnie od dnia dzisiejszego wręczone mieć chcemy, przez co strony interessowane i na kosztach i pośpiechu zyskają.

w Suwałkach, dnia 12. Czerwca 1829. r.

E. Eysymontt. Stanisław Chamski, opiekun nieletnięj Wiktorii Eysymontówny. Józef Sawicz, J. Paszkiewicz.

Rejent Kancellaryi Ziemiańskiéj Województwa Augustowskiego Wydziału II.

Zawiadamia niniejszém, iż po zeszłym Stanisławie Szwykowskiem, wierzycielu summy 6000. Złtp. w dziale IV. pod Nr. 4. na dobrach Borowszczyzna, w Powiecie Kalwaryjskim położonych, zainstalowaney, toczy się postępowanie spadkowe, i że w skutek tego termin do przeniesienia takowey summy na imie pozostałych successorów, na dzień 16. Czerwca 1830. r. przeznaczony został, w którym to terminie osoby interessowane z ich prawami w Kancellaryi podpisanego Rejenta, w mieście Suwałkach, pod prekluzją ich praw stawić się mają.

Suwałki, dnia 16. Czerwca 1829. r.

J. Zapiorkiewicz.

DODATEK II.

DODATEK II.

do Dziennika Urzędowego Województwa Augustowskiego, Nr. 25.

Suwałki, dnia 20. Czerwca 1829. roku.

Wydział Wojskowy.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Z powodu odczyty Komisji Wództwa Płockiego z d. 30. Kwietnia r. b. Nr. 2245. zawiadamia interessowaną publiczność, iż w mieście Płocku, w témże Województwie położoném, wakuie posłda Akuszerki, z pensją roczną Złt. 200. ubiegające się, i w instytucie położniczym ukwalifikowane kobiety, mogą się wprost zgłosić do téjże Komisji Wojewódzkiej po zainominowanie, składając dowody swéj kwalifikacyi.

Suwałki; dnia 12. Czerwca 1829. r.

Nr. 25045. 3419.

Prezes Mostowski.

Sekretarz Jlny Tomicki.

Wydział Wyszowy.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

We wsi Maydan, Gminie Kadaryskiéj, Obwodzie Scyneckim, trzy konie wolno idące, przez włóścianina Brzozowskiego znalezione zostały, iako to: 1. klacz gniada bez odmiany, lat trzy młoda; 2. kasztanowata łysa, lat trzy; 3. zrębiec gniady bez odmiany, rok jeden; gdy zaś do tego momentu właściciel się nie zgłasza, przeto Komisya Wojewódzka wzywa poszkodowanego, aby opatrzywszy w potrzebne tego dowody, zgłosił się do rzeczonego Wójty, gdzie własność swoją odebrać może. Ostrzega w końcu Komisya Wojewódzka, iż skoro w przeciągu tygodni sześciu właściciel tych koni nieznajdzie się, po upływie tego czasu, konie te przez publiczną licytacją, na korzyść Skarbu sprzedane zostaną.

Suwałki, dnia 12. Czerwca 1829. r.

Nr. 23456. 3420.

Prezes Mostowski.

Sekretarz Jlny Tomicki.

Wydział Skarbowy.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Zawiadamia niniejszém interessowaną publiczność, iż licytacja na wydzierżawienie dochodu mostowego pod Boguszanami, w Ekonomii Raygrad, na lat trzy pro 1833. za mniejszą sumą od dotychczasowey intraty, bo tylko na Złtp. 600. rocznie, oznaczoną została na d. 25. Czerwca r. b. każdy więc chce osiągnięcia dzierżawy téj mający, opatrzywszy się w wadium ¼ części rocznéj dzierżawy wyrównywaiące, do Biura Komisji Wódzkiej, Sekcyi Ekonomicznój zgłosić się w powyższym terminie zechce.

Suwałki, dnia 1. Czerwca 1829. r.

Nr. 2839. 1984.

Prezes Mostowski.

Sekretarz Jlny Tomicki.

Listy Gończe

Nr. 28208. 3557. 1. Klemens Komala, kawaler, lat ma 22. wzrostu niskiego, twarzy ściągłej, oczu piwnych, nosa dużego, czoła miernego, włosów ciemno-błond, noga prawa krzywa, krótsza. 2. Wojciech Charasny, żonaty, gospodarz, lat ma 39. wzrostu dobrego, twarzy okrągłej, oczu borych, nosa dużego, włosów czarnych. 3. Antoni Czerwiński, żonaty, lat ma 24. wzrostu niskiego, twarzy ściągłej, oczu siwych, nosa miernego, włosów ciemnych, czoła miernego. Powyżsi trzy włóścianie, z których

X 314 X

dwóch jest w wieku spisowym, zbiegli z Gminy Bronowie, Województwa Sandomierskiego; mają być śledzeni, i w razie ujęcia, do Kommissyi tegoż Województwa dostawieni.

Nr. 26207. 3556. Z kościoła parafialnego w Odrzywole dnia 9. Kwietnia r. b. strażdzone zostały rzeczy: Puszka srebrna z komunikantami z przykrywką złotą, i z przykrywką jedwabną czerwoną z galonem srebrnym. 2. Milchizerek złoty. 3. Kielichy srebrne wyłtaczane 2. 4. Krzyż miedziany z mosiężnymi znaczkami po rogach poztaczanymi. 5. Ornat czerwony z galonami srebrnymi z stufą i manipularzem. 6. Ornat koloru czerwonego, gredytorowy z galonami szychowemi. 7. Ornatów czerwonych podartych z galonami szychowemi 4. 8. Ornat fioletowy z galonami białymi szychowemi, po brzegach z wypustkami czerwonymi. 9. Ornat Adamaszkowy fioletowy z galonami białymi szychowemi. 10. Ornat zielony adamaszkowy z galonami białymi szychowemi. 11. Ornat zielony trybertowy stary z galonami białymi szychowemi. 12. Ornat czarny axamitny w pośrodku z białym krzyżem galonami srebrnymi wązkiemi. 13. Ornat atlasowy czarny stary z galonami szychowemi. 14. Kapa wielka atlasowa z galonami i frendlami srebrnymi przy kapturze. 15. Kapa fioletowa z materyi parter zwana, z galonami szychowemi, białymi. 16. Kapa czarna z cętkami, z galonami szychowemi. — 17. Alba biała muslinowa z podszewką kitaykową czerwoną, podszyta z koronką szeroką. 18. Alba kartunowa płótnem czerwonym podszyta. 19. Alba płócienna bez podszycia, z koronką wązką. 20. Korporał płócienny. 21. Obrusów płóciennych koronkami obszytych 2. 22. Obrusów płóciennych złych z różnemi koronkami 10. 23. Rokiety raczymorowe kanonicze z mantulekami czarnymi 2. 24. Komże dla chłopców 2. 25. Bursa czyli kapsuła axamitna. 26. Łódka cynowa od kadzenia. 27. Przykrycie zielone raczymorowe. Rzeczy te, iak równie i sprawcy kradzieży śledzonemi być mają, i w razie wyśledzenia, do Kommissyi Województwa Sandomierskiego dostawionemi.

Nr. 26205. 3554. Jan Kowalski, lat ma 29. wzrostu wysokiego, talii męzney, włosów blond, czoła niskiego, oczu niebieskich, nosa cienkiego, ust i brody szerokich, twarzy pociągłej, pełnej, miał na sobie sukmanę siwą, długą, i bóty z dużemi cholewami, obwiniony o kradzież i napady po drogach, osadzony w więzieniu inkwizycyynym Warszawskim, z roboty przy budowie nowego mostu na Wiśle pod Warszawą zbiegł, ma być śledzony, i w razie ujęcia, do Kommissyi Wdztwa Mazowieckiego dostawiony.

Urząd Leśny Hańcza

Do WW. Wóytów Gmin, i Burmistrzów miast, w Województwie Augustowskiem.

Skutkiem Reskryptu Kommissyi Województwa Augustowskiego daty 11. Marca r. b. Nr. 11577. podać do publiczney wiadomości, iż w dniu 25. Czerwca r. b. w Biorze Urzędu Leśnego Hańcza odbywać się będzie plus licytacya na sprzedaż drzewa różnego rodzaju z posad służbowych, wyłacznie tych, na których drzewo na handel zagraniczny wyrabia się, blisko rzek spławnych Niemna, Marychy białej i czarnej, Hańczy, przy strażach Lipiny, Kalety i Podlipki położonych; chcąc więc mający przystąpić do licytacyi, winni się zaopatrzyć w vadia, bez złożenia bowiem $\frac{1}{4}$ części summy wartość drzewa stanowiącej, do licytacyi przyięci nie będą. O innych zaś warunkach, pod któremi sprzedaż drzewa z posad nastąpi, w każdym razie w posadzie tutejszego Urzędu wiadomość powziąć można.

Wzywa przeto WW. Wóytów Gmin, i Burmistrzów miast, aby dowody publikaty powyższego obwieszczenia Urzędowi Leśnemu tutejszemu przed terminem licytacyi nadesłać raczyli.

Kadysz, dnia 26. Maja 1829. r.

Nadleśny Swoboda.